

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

LIEFDE EN LICHT

Boeten

Wie een misdaad begaan heeft, kan zijn schuld uitwissen door boete te doen. Hij herstelt dan de schade die hij veroorzaakt heeft en vraagt vergeving voor zijn schuld. Daar hoeft geen overheid aan te pas te komen. Wie zo handelt, zal geen behoefte voelen de misdaad te herhalen. Integendeel, hij heeft veel geleerd en is een heel stuk verder op de weg terug.

Misdaden die een schade veroorzaken die hersteld kan worden, hoeven niet bestraft te worden. Ook niet, als de dader zich niets van het gebeurde aantrekt en door gaat met zo te handelen. De schade kan namelijk ook door de benadeelden zelf hersteld worden, want die betreft alleen materie - en die is op zich zonder waarde. Dat de benadeelde zich vaak onthutst en geschokt voelt, is zijn eigen schuld; niemand heeft hem verplicht zich zo aan zijn goederen te hechten of er zoveel van aan te schaffen, dat hij niet in staat is ze eventueel te vervangen. Anders is het, wanneer iemand zijn medemens aanrandt. Aanranden is het schade veroorzaken aan de ziel van het slachtoffer. Wie zijn medemens lichamelijk of geestelijk beschadigt, is een aanrander. Wie geweld gebruikt - in welke vorm dan ook - is een aanrander.

Aanranders moeten uit de maatschappij verwijderd worden. Doordat zij geen waarde hechten aan de kwaliteit van het leven van hun medemens zullen zij vroeg of laat in herhaling vervallen en daardoor veroorzaken, dat meer medemensen een wond aan hun ziel krijgen die in dit leven bijna niet te genezen is.

Er is maar één gebod: Hebt Lief. Alle andere geboden zijn daar een uitwerking van. Alleen wie uit Liefde handelt, leeft zoals het de bedoeling is. Wie zo leeft, veroorzaakt geen leed, want Liefde kan geen leed veroorzaken.

Liefde kan wel afkeer en zelfs haat veroorzaken, namelijk bij negatieve mensen. Wie zelf een negatief levensdoel heeft, voelt zich licht beschuldigd door mensen die dat niet hebben en legt zijn negatieve krachten in de relatie met hen. Vaak gebeurt dat onbewust en voelt hij een soort aangeboren afkeer van mensen wier levensdoel niet bestaat uit verzamelen van roem, goederen, eer of geluk. Het minste wat hij zichzelf vertelt, is dat zij spreken uit jaloezie en in feite maar al te graag ook zo'n leven als hijzelf zouden willen leiden, maar er de capaciteiten niet voor hebben.

Wij zijn allen, zonder uitzondering, voortgekomen uit Liefde en wij worden allen, zonder uitzondering, door Liefde in stand gehouden. Ook een verkrachter, ook een moordenaar. Ook degenen die wapens maken, ook degenen die wapens gebruiken. Dat zelfs degenen die het leven van zichzelf en anderen verachten, in stand gehouden worden door de Liefde die zij ontkennen, blijkt daaruit, dat ook zij verliefd kunnen worden en dat anderen op hen verliefd kunnen worden.

Niemand is geheel zonder Liefde, anders zou hij niet kunnen bestaan. Dat houdt in, dat iedereen in staat is, zijn levensdoel te veranderen in een doel dat gericht is op geven in plaats van nemen.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Ook de meest verstokte misdadiger en de hardnekkigste egoïst kunnen de Vonk die hen in leven houdt, aanwakkeren en in het Licht van dat Vuur zien, waar zij verkeerd gingen. Er zijn talloze verhalen over mensen wie dat overkomen is - en in verreweg de meeste van die verhalen is de ommekeer veroorzaakt door een medemens die van hen hield en van wie zij waren gaan houden.

Dat iemand ophoudt met handelingen waarvan hij is gaan inzien dat ze verkeerd zijn, betekent niet, dat zijn levensdoel automatisch positief is geworden. Er zijn vele soorten negativiteit en er is maar één soort positiviteit. Wie zijn levensdoel positief maakt, zal drastisch veranderen. In de Bijbel heet dat "bekeren". In onze tijd wordt dat woord ook wel gebruikt, vooral door mensen die iedereen veroordelen die niet denkt als zij - wie positief is, oordeelt niet. Wie positief is geworden, krijgt het moeilijk. Hij streeft voortdurend naar volmaaktheid, ook al weet hij bijna zeker, dat hij die in dit leven niet zal kunnen bereiken. Het is net als bij een kind dat wil leren zwemmen: steeds weer verdrinkt hij bijna, maar hij houdt vol, want hij weet dat hij ooit zal kunnen zwemmen. Hij weet ook niet van te voren of hij de zwemkunst in deze les al zal machtig worden, maar hij vertrouwt er op, dat het hem zeker voor het eind van de cursus zal lukken. En hij weet ook, dat hij voortdurend in de gaten wordt gehouden door de leraar, die hem aanwijzingen geeft en hem redt, als hij die niet opvolgt.

Mensen die sterven zonder het doel van hun leven positief gemaakt te hebben, kiezen voor een van de negatieve sferen, die wij "hel" noemen. Iedereen die dit leven verlaat, wordt het Licht, dat wij "hemel" noemen, aangeboden, maar vrijwel niemand die een negatief levensdoel had, durft dat te kiezen. Verreweg de meesten van jouw kennissen en misschien ook wel jijzelf - maar dat kun jij alleen zelf weten - geven na hun leven de voorkeur aan het leven in de negativiteit van hun diepste wezen.

Wie sterft met een positief levensdoel, gaat naar een van de positieve sferen, die wij "hemel" noemen. Zelfs als hij zijn doel op geen stukken na bereikt heeft, als hij gefaald heeft op alle punten, dan nog komt hij in een van de hemelen terecht. Zelf durft hij daar dan niet voor te kiezen, maar omdat zijn doel positief was, wordt hij eenvoudigweg "ontvoerd" naar de positieve sfeer die bij hem past.

Er zijn weinig mensen die een positief levensdoel hebben. Er komen er steeds meer bij, maar nog altijd vormen zij minder dan de helft van de wereldbevolking. Dat komt doordat velen geboren worden bij ouders met een negatief levensdoel. Zelfs mensen die, voordat zij incarneerden, van plan waren dit keer positief te blijven, blijken niet opgewassen tegen de invloeden van hun omgeving. Het is ook erg moeilijk om tegen alles en iedereen in jouw eigen gevoel voor richting te handhaven. "Wat zullen de mensen er wel niet van zeggen?" is een kreet waarmee veel kinderen al heel jong beteugeld worden. Wie een positief levensdoel heeft, maakt het niet uit, wat "men" van hem zegt. Wie daarom vraagt, kan uitleg krijgen; de rest kletst maar lustig voort.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Iedereen, die zich afvraagt of zijn doel in het leven wel de moeite waard is, is in staat zijn levensdoel te veranderen. Wie zich realiseert dat hij zich al die moeite tot nog toe getroost heeft met als enig resultaat dat hij zich nog net zo rusteloos voelt als toen hij een tiener was, wie het gevoel heeft dat het leven eigenlijk niet al die moeite waard is, wie denkt "Wat doe ik hier eigenlijk?" en al wie spijt heeft van zijn verleden, is in staat om alsnog zijn levensdoel positief te maken. Doet hij dat, dan krijgt hij het heel moeilijk, want hij wil dan niet meer mee doen met de massa - en wordt aanvankelijk dus door de massa voor gek verklaard. Dat is zwaar om te dragen, maar tegelijkertijd ervaart hij dat deze houding hem enorm veel vreugde oplevert, zo diep als hem tevoren nog niet overkomen was.

De rol van godsdienst in deze zaken is negatief. Iedere overtuiging voert een deel van de Waarheid in zijn dogma's. Daardoor komt degene die de hele Waarheid zoekt, tot de overtuiging, dat iedere godsdienst wel "iets" heeft - wat het moeilijk maakt voor de een of de ander te kiezen.

Er zijn onder de geestelijke leiders, ondanks hun opleiding, mensen die de Waarheid kennen en hun gemeenteleden daarover vertellen. Zij brengen hun woorden ook in praktijk en verspreiden Licht en Liefde. Zij oordelen niet, zij geven geen dooddoeners als antwoord, zij spreken de gemeente niet naar de mond. Zij zijn zeldzaam, maar zij komen voor in alle mogelijke groeperingen - ook in de niet-godsdiens-tige.

Talrijker echter zijn de voorgangers die hel en verdoemenis preken en hun toehoorders geestelijk vervormen tot onmondige navolgers. Zij hebben overwicht doordat zij zich als geestelijk leider opwerpen en veroorzaken zo leed, angst, ongeloof en sommigen van hen hebben zelfs oorlogen ontketend. Juist doordat zij geestelijk leider zijn en doordat hun volgelingen voor niets zo bang zijn als voor de dood en wat daarna komt, kunnen zij hen gebruiken, zoals poppenspelers hun marionetten.

Wie de Waarheid zoekt, moet niemand op zijn woord geloven. Hij moet zelfstandig denken en alles wat hij hoort, doet en ziet gebeuren, toetsen aan wat hij zelf als Licht ervaren heeft. Niemand heeft deze bladzijden nodig om te weten, wat goed is. Iedereen kan zien of een daad of een woord bedoeld is om te geven of om te nemen. De grootste stap op zoek naar de Waarheid is het zich losmaken van de dogma's, de roddels, de vooroordelen en de voorschriften van hen die er belang bij hebben dat jij je gedraagt zoals zij graag willen. In het begin doet dat zelfs pijn, want sommigen van degenen die jou voorschrijven wat je denken moet, zijn je heel dierbaar.

Er is maar één wet: Hebt Lief. Wat met deze wet in strijd is, is per definitie onjuist. Wat je dus vervolgens overkomt als je alleen maar positief wilt leven, is dat het je opvalt dat bijna alle wetten, regels, gewoonten en gedragingen voor een groot deel negatief zijn. Bijna niets is geheel zuiver en je voelt de behoefte in je opkomen om de hele wereld te gaan verbeteren.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Dat kan dus niet.

Wat wel kan, is jezelf verbeteren. Als het je lukt om volkomen positief te zijn (dat houdt ook in dat je volkomen gelukkig bent), dan valt dat op. Misschien is er dan zelfs wel iemand in je omgeving die ook op die manier gaat leven - en dan heb je er al twee. Wat je nooit mag doen, is een ander voorschrijven hoe hij leven moet. Wie jouw raad vraagt, kan die krijgen, maar is niet verplicht, die ook op te volgen.

De Waarheid is Vrijheid.

Ieder mens is volkomen Vrij om goed of slecht te zijn of een mengeling daarvan. Niemand heeft het recht een ander voor te schrijven wat hij doen of laten moet; iedereen heeft de absolute Vrijheid zijn eigen leven te leiden zoals hij dat zelf wil.

Er zijn wel consequenties. Wie besluit niet meer te eten, is daar Vrij in - en gaat vervolgens dood van de honger. Wie besluit voortaan al zijn medemensen uit te schelden, is daar Vrij in - en wordt vervolgens door iedereen gemeden.

Vrijheid is niet hetzelfde als anarchie. De Vrijheid, die uit de Waarheid voortkomt, heeft als toetssteen de Wet van de Liefde. Je kunt natuurlijk van mening zijn dat jouw honger voor jou belangrijker is dan die van de buurman, maar op het moment dat jij besluit om alles alleen op te eten en niet ook je buurman iets te geven, kom je in conflict met de Wet van de Liefde. Je kunt ook van mening zijn, dat je geen belasting hoeft te betalen, omdat met dat geld zoveel verkeerde gevolgen worden veroorzaakt. Als je dan weet klaar te spelen dat je zonder nare gevolgen je belastingcenten in je eigen beurs kunt houden, dan heb je jezelf verrijkt, je hebt anderen daarvoor laten betalen en je hebt jezelf een rad voor ogen gedraaid door te beredeneren dat het goed was, wat je deed.

Wie de Waarheid zoekt, vindt de Vrijheid die totaal individueel is. Zodra je met medemensen te maken hebt, sta je in dienst van het algemeen belang. Jij kunt zelf zien, hoe je dat belang het best kunt dienen. Opofferen is zinloos, want daarna ben je zonder waarde. Wie leeft ten koste van een mens, of hij dat nu zelf is of iemand anders, leeft niet volgens die ene wet: Hebt Lief. Wie zoveel Liefde in zich heeft dat hij daarvan kan schenken aan anderen, offert zich niet op, maar wordt juist sterker. De balans moet in evenwicht zijn: wie aan iedereen Liefde geeft behalve aan zichzelf, holt zich uit en wordt ziek. Wie aan niemand Liefde geeft behalve aan zichzelf, wordt een zelfgenoegzame egoïst en ook zijn geest is ziek.

Toch is de mens werkelijk Vrij. Hij mag leren van zijn fouten en van die van anderen, leven na leven opnieuw. Zelfs uit de zwartste negatieve sferen wordt hij verlost en krijgt weer een kans om Mens te zijn.

De tijd is eindig. Eens komt de dag, dat de mens gekozen moet hebben - en het gevolg van die keuze zal duren tot het Einde der Schepping. Wie dan gekozen heeft voor het negatieve, zal negatief zijn, totdat de Schepping opgeheven wordt; wie dan gekozen zal hebben voor het Licht, zal opgenomen worden in de hoogste sfeer die voor mensen geschapen is. De andere aardesferen zullen dan opgeheven zijn en niet meer bestaan.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Jesus zei: "Wie niet voor mij is, zal tegen mij zijn," en hij bedoelde de dag waarop hij terugkomt om te oordelen. Dan is er alleen wit of zwart, goed of slecht. Wie dan nog twijfelt, kiest voor zwart, voorgoed. En wie zijn keuze later berouwt, is te laat. Zijn Vrijheid is voorbij.

In deze tijden zoekt de mens wanhopig naar zijn Vrijheid. Jongeren nemen niet meer klakkeloos aan wat ouderen hun leren, ouderen twijfelen aan hun eigen normen en durven hun kinderen geen duidelijkheid meer te geven. Het is zelfs zo erg geworden dat degenen die zeker zijn, gewantrouwd worden... louter en alleen om hun zekerheid. Niemand durft meer te zeggen wat goed is en wat slecht. Iedereen is er van overtuigd dat Vrijheid het hoogste goed is voor een mens, en heeft kritiek op ieder die een ander in zijn Vrijheid beperkt.

Er is een mengeling ontstaan van waarheid en fantasie. Natuurlijk is Vrijheid een onvervreembare eigenschap van de mens, en wie in zijn Vrijheid belemmerd wordt, kan daar geestelijk ziek van worden. Maar wat de mens daarbij is gaan bedenken is gevaarlijk: hij is opvoeden gaan zien als vrijheidsbeperking en durft zijn kinderen niets meer in de weg te leggen, uit angst hun ziel te beschadigen door zijn bemoeienissen. Het gevolg daarvan is een immense onzekerheid bij de jonge mens. Hoe kan hij leren kiezen als hem niet eens de mogelijkheden getoond worden? Hij zoekt naar normen, schopt net zo lang tegen zijn opvoeders tot hij een definitieve grens bereikt heeft, neemt ze die grens dan kwalijk, want hij heeft nooit geleerd met grenzen om te gaan - wordt behandeld als volwassene, wat hij niet is, want een mens is pas volwassen als hij in rust kan kiezen, en kiezen heeft hij nooit geleerd

Het is erg moeilijk, in deze tijd op te groeien.

Wie zijn kind opvoedt volgens de wetten en normen die hij ook zichzelf stelt, kan het, wanneer het ongeveer twaalf jaar is geworden, de Vrijheid schenken om al dan niet die normen tot de zijne te maken. Een mens heeft een vast punt nodig om van daaruit links of rechts te kunnen kiezen - en links of rechts kan alleen maar bepaald worden vanuit een vaststaand gegeven.

Wie dit niet kan, omdat hij zelf geen raad weet met het leven, moet geen kinderen willen opvoeden. Niemand mag een ander voorschrijven hoe hij denken moet, maar iedereen moet voor zichzelf zeker zijn en zoeken, tot hij overtuigd is de juiste weg gevonden te hebben. Het kan heel goed zijn, dat hij later, als hij nog wijzer is geworden, een totaal andere weg kiest. Dat geeft niets, dat bewijst alleen maar, dat je pas kunt kiezen, nadat je een standpunt ingenomen hebt.

Iedere mens kent de oerwet van het bestaan: Hebt Lief. Het is goed, je bestaande normen te toetsen aan die Wet. Veroorzaken jouw opvattingen Liefde? Wanneer je voor een keuze staat, betrek dan die Wet in je beslissing.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wie zijn kind in staat wil stellen in Vrijheid te kiezen, moet hem in zijn vroege jeugd de normen en wetten leren die ook voor hemzelf gelden, zodat zijn kind een standpunt heeft om van te vertrekken als hij zelfstandig gaat denken. Dit betekent niet dat een opvoeder zijn kind moet voorzien van oogkleppen. Het is van het grootste belang dat een kind vanaf zijn ontstaan weet, dat er mensen zijn die anders denken dan zijn ouders en dat deze mensen ook waardevol zijn - dat zelfs de mogelijkheid bestaat, dat hun opvattingen beter zijn dan die van zijn eigen ouders. Dat is niet hetzelfde als het kweken van twijfel. De opvoeders zijn van hun mening (of geloof, of houding) overtuigd dat die juist is, maar laten het kind zien dat anderen anders kunnen denken en daarmee niet slecht zijn. Veel ouders verbieden hun kind, anders te denken dan zijzelf. Zij beschouwen hun opvatting als de enig juiste en zien alle andere opvattingen als dwalingen, die leiden tot de ondergang en dus bestreden moeten worden. Een kind dat op die manier heeft leren denken, kan niet kiezen. Er zijn voor hem slechts twee wegen: hij volgt (tegen wil en dank) zijn ouders en probeert de vragen uit zijn brein te bannen, of hij wijst hun opvattingen radicaal van de hand en gaat op zoek naar zijn eigen Waarheid. In beide situaties komt hij geestelijk in nood.

Hierdoor zijn er veel mensen, die nooit tot een eigen mening komen. Zij zijn opgehouden met te denken over het Leven en mijden elke situatie die zulk denken met zich meebrengt. Daardoor hoeven zij ook niet meer te twijfelen en denken op die manier het beste er van te maken. Zij zijn daar Vrij in; het is niemands taak hen te "bekeren".

De consequentie van deze houding is, dat hij stopt met zijn ontwikkeling en geen lessen meer leert. Zijn Begeleider kan hem door dat pantser van onverschilligheid niet bereiken, zodat hem niets meer aangeboden kan worden. Wanneer deze situatie voortduurt en zijn leven voorbij gaat, is het zonder waarde geweest.

Het is van het grootste belang in dit leven te kiezen. Wie verkeerd kiest, maar in zijn geest actief blijft, komt altijd wel een keer de juiste weg tegen, zodat hij zijn mening kan bijstellen. Wie niet kiest, komt niets tegen. Hij kan ook zijn mening niet bijstellen, want je kunt niet iets veranderen dat er niet is.

De enig juiste keuze is die voor het toepassen van de Wet van de Liefde. Het maakt niet uit in welke situatie je dat doet, of vanuit welke levensovertuiging, of in welk deel van de wereld je je bevindt, of welk beroep je uitoefent.

Een van de grootste vergissingen van onze tijd is de mening, dat de afwezigheid van kwaad hetzelfde is als goed. "Ik heb in mijn hele leven geen kwaad gedaan," is iets heel anders dan "Ik heb in mijn hele leven het goede willen doen."

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

De universele Wet van de Liefde geldt niet alleen voor deze wereld. Ook de Almachtige, die hem gemaakt heeft, houdt ZICH er aan. Consequent, zonder uitzonderingen, paragrafen of kleine lettertjes. Voortdurend zendt HIJ ZIJN Liefde door het Heel Al en verwekt daarmee materie en leven. Alles wat bestaat, is ontstaan door diezelfde Kracht, die louter Liefde is. Ook de Vrijheid van de mens, die hem in staat stelt te kiezen. Ook de sferen die wij "hel" noemen, want zonder die sferen zou de mens niet zo negatief kunnen zijn als hij wil. Maar diezelfde Liefde veroorzaakt ook dat de mens zijn hel weer verlaten mag en in de positieve sferen lessen krijgt, zodat hij zijn nieuwe kans ook werkelijk kan benutten - als hij daarvoor kiest.

Er is veel verdriet om ons heen. Verdriet om de negativiteit, die in steeds grotere hoeveelheden verwekt is en steeds intenser van sterkte wordt. Om de cirkelgang te doorbreken, om de mens te tonen wat Liefde is, om de mens daarbij zijn Vrijheid te laten behouden, zodat hij zal weten: ik heb zelf gekozen, daarom worden er steeds vanuit de hoogste sferen engelen gezonden die incarneren met het doel het Licht te tonen. Zij aanvaardden vrijwillig dit bestaan, waarin zij, onbewust van hun afkomst, het gevecht aangaan tegen het negatieve. Vaak bereiken zij niet meer dan dat zij hun eigen doel zuiver houden, en dat vergroot het verdriet. Zelfs degene van wie wij weten wie HIJ was, omdat zijn geboorte al aangekondigd was, zelfs HIJ, wiens leven een aaneenschakeling van wonderen was, werd over het hoofd gezien. Uiteindelijk heeft HIJ zijn leven onder de meest beschamende omstandigheden aan ons geschonken, zodat HIJ verder dan het uiterste is gegaan om ons te tonen waartoe Liefde in staat is - en veel van degenen die zeggen HEM te volgen, moorden in ZIJN Naam. Veel van degenen die zeggen HEM te volgen, leven in angst en voeden hun kinderen op in angst. Heeft angst ooit iets goeds voortgebracht? Heeft ooit een mens het Licht gezien door de terreur waarmee het hem gebracht werd?

Wanneer houden wij nu eens op met onze medemens te haten, oorlog te voeren en vervolgens te bidden voor vrede... Wanneer gaan wij nu eens zien dat degenen die de oorlog maken, ook de vrede moeten maken door gewoon op te houden met de oorlog... Wanneer beginnen wij nu eindelijk met het verwijderen van de balken uit onze ogen om helder te kunnen zien?

Er is nog steeds Licht en Liefde om ons heen. Dat blijft zo, wat wij er ook mee doen en hoe wij er ook over denken. En steeds weer krijgen wij een nieuwe kans om ons met die Liefde te vullen, zodat wij volmaakt worden. Sommigen van ons hebben al duizenden kansen gehad - en nog is het geduld van de Almachtige niet uitgeput.

Er bestaat geen straf voor de mens; er is alleen het gevolg van wat hij zelf heeft veroorzaakt - en zelfs dat gevolg, wanneer het negatief is, wordt door de Liefde, die niet ophoudt te bestaan, doorbroken, om de mens de kans te geven in Vrijheid te kiezen voor Liefde en Licht.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Met ons nuchtere verstand zeggen wij: Wat is dat voor Vrijheid, als die alleen maar dient om een van te voren bepaald doel te kiezen? Als ik die Liefde afwijs en daar Vrij in ben, waarom moet ik dan steeds weer terugkomen? Dat is geen Vrijheid, dat is eindeloze dwang!

Inderdaad, dat is waar. Het Doel staat vast. Wij zijn verwekt met het Doel Lief te hebben, of we willen of niet. Het is als een boek, waarvan het eerste en het laatste hoofdstuk al geschreven zijn en waarvan de personages zelf de tussenliggende bladen moeten vullen. Elke keer als een persoon zijn hoofdstuk zodanig besluit, dat het laatste hoofdstuk onmogelijk wordt, voegt de schrijver een nieuwe alinea in, zodat die persoon toch weer niet dood blijkt te zijn, maar nog een kans krijgt. Net zo lang, totdat hij past in het laatste hoofdstuk. Dan mag hij rusten, tot het boek klaar is.

Het is wel een eentonig boek.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Goed en slecht

Het is in onze maatschappij de gewoonte geworden om al onze daden te beoordelen naar de mate van slechtheid, die er mee gepaard gaat.

"Hoe bevalt je nieuwe baan?" "Niet slecht." "De verhouding met mijn vrouw is niet echt heel slecht hoor, maar..." "Roken slecht? Nee, niet echt, denk ik." Natuurlijk wordt er steeds iets anders bedoeld dan er gezegd is, maar opvallend is dat telkens als bedoeld wordt uit te drukken dat iets niet helemaal goed is, gezegd wordt, dat het niet helemaal slecht is. Overigens wordt nooit gezegd, dat iets wèl volkomen slecht is. Wanneer dat bedoeld wordt, zegt men zoiets als "beslist niet goed."

Wanneer je naar zulk woordgebruik kijkt, moet je wel tot de conclusie komen dat de mens kennelijk op zoek is naar de waarde van "echt goed" en "echt slecht." Kennelijk is niemand meer in staat goed en slecht van elkaar te onderscheiden, maar ziet iedereen overal een mengvorm, waarin nu eens iets meer van goed, en dan weer iets meer van slecht zit.

Toch is het heel belangrijk, te weten wat goed en slecht is. Niet om er de daden van een ander mee te kunnen (ver)oordelen, maar om zelf voor het goede te kunnen kiezen.

Oordelen over anderen doen we al, dat moeten we nog afleren. Let maar eens op: zodra er een naam genoemd wordt, komt er meteen een oordeel achteraan. "Jansen? je bedoelt die schreeuwlelijk van hiernaast?" "Van Dam - ja, die ken ik, dat is die vriendelijke man die altijd klokslag vijf zijn hond uitlaat." "Ik heb een nieuwe chef; lijkt me wel sympathiek." Dat moeten we dus afleren, dat oordelen. We moeten ophouden met vragen naar een mening over anderen en we moeten ophouden met die mening te geven. Wanneer we dat doen, worden we vanzelf veel vrijer in ons doen en laten, want doordat we zelf niet meer oordelen, voelen we ons ook niet meer beoordeeld.

Ons oordeel zegt trouwens niets over degene die wij beoordelen. Het zegt hooguit iets over hoe wij op dit moment zelf denken, maar niets over de persoon in kwestie. Ons oordeel is dus waardeloos. We kunnen het net zo goed niet uitspreken - en wanneer het een negatief oordeel is, kunnen we het zelfs veel beter niet uitspreken.

Oordelen is altijd slecht, wanneer het over mensen gaat. Vooral rechters, die dag in dag uit met mensen te maken hebben over wie zij een oordeel moeten uitspreken, weten dat. Een rechter spreekt dan ook nooit een oordeel uit over de mens, maar over zijn daden - en zelfs dat is onbegonnen werk. Hoe integer een rechter ook mag zijn, zijn oordeel is altijd samengesteld uit argumenten die hij zelf niet vastgesteld heeft en waar hij het zelfs niet altijd mee eens is. Moeten misdadigers en overtreeders dan onbestraft blijven? Zo lang onze maatschappij samengesteld blijft in de vorm waarin wij die nu gebracht hebben, zullen we door moeten gaan met de middelen die er nu zijn. Dan zijn er mensen die proberen te stelen en mensen die proberen dieven te vangen. Dan zijn er mensen die moorden en mensen die moordenaars opsporen - en mensen die de misdadigers berechten.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wanneer wij geleerd hebben goed van slecht te onderscheiden, dan verandert de maatschappij. Wie weet wat goed is, kiest daarvoor. Er is nog nooit iemand met een gezonde geest geweest, die van plan was iets slechts te gaan doen. Het is juist het onvermogen het slechte als slecht te herkennen, dat negentig procent van de misdadigers tot hun misdaden drijft. Zij zien wat zij doen niet als slecht, maar als sport, of als noodzaak ("Wat moet je anders, als je alleen maar een uitkering hebt?"), of als onontkoombaar gevolg van hun anders-zijn. De wonderlijkste argumenten worden gebruikt om hun daden te verklaren en "dus" te rechtvaardigen. Hoogstzelden slechts hoor je: "Nu wilde ik eens iets doen wat echt slecht was en dit is het geworden."

Om goed van slecht te leren onderscheiden, moeten we weer leren zwart-wit te denken. Zwart-wit denken is alleen nodig in dit geval; in alle andere gevallen is het alleen maar star en verstoort het de levensvreugde van jezelf en van je medemensen.

Wit is alleen wit, wanneer het onvermengd is. Goed is alleen goed, wanneer het onvermengd is. Is wit niet onvermengd, dan is het geen wit meer. Heeft goed een bijbedoeling, dan is het niet goed meer.

Deze regel geldt niet voor zwart en slecht: hoe zeer je ook slecht vermengt met goed, het blijft slecht. Er is geen enkel doel dat een middel kan heiligen.

Nu is er op deze aardbol niets, dat geheel wit is en er zijn maar weinig daden, die geheel goed zijn. Oordeel niet over een ander!

De enige persoon over wie wij in staat zijn te oordelen, zijn wij zelf. Zolang wij nog niet in staat zijn, goed van slecht te onderscheiden, zijn wij ook niet in staat, over een ander te oordelen. Het is zelfs buitengewoon moeilijk, onszelf te beoordelen, hoewel wij onze drijfveren horen te kennen.

Om te weten te komen wat goed is en wat slecht, is het noodzakelijk te weten hoe je je eigen drijfveren kunt leren kennen - en daarmee jezelf. Dit is een vrij eenvoudig proces, dat echter heel veel doorzettingsvermogen eist. Je moet namelijk bij iedere daad het gevolg ervan voorzien en beoordelen. Neem je een flinke schep suiker in de thee, dan is dat een daad. Het gevolg er van is, dat jouw lichaam extra werk moet verzetten om de vergiftigende werking van suiker om te zetten in energie en die eventueel op te slaan. Door eenvoudig suiker in je thee te doen, veroordeel je dus je lichaam tot veel meer werk dan noodzakelijk is. Het gevolg van die daad is dus negatief - en daarmee is het een slechte daad geworden. Nu kun je daaruit de consequentie trekken dat je dus voortaan geen suiker meer neemt, maar je kunt ook kiezen de daad te herhalen, daar ben je Vrij in.

Zo moet je, om jezelf te leren kennen, iedere daad beoordelen op goed of slecht. Dit hoeft niet per se vooraf te gaan aan de daad zelf, het mag ook later, bijvoorbeeld in bed, wanneer niemand je meer stoort. Door alles wat jijzelf doet, te beoordelen, ontwikkel je een vaardigheid in het "voelen aankomen" van slechte daden, zodat je die kunt vermijden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Je zult er achter komen, dat veel daden, die je met "de beste bedoelingen" wilde verrichten, in feite negatieve gevolgen hebben en dus slecht zijn. Je zult ook leren, dat er daden zijn die op het eerste gezicht negatief zijn, maar een zeer positief gevolg hebben en dus goed zijn.

Een paar voorbeelden:

Je hebt een vriend, die zich van tijd tot tijd heel vervelend gedraagt ten opzichte van zijn vriendin. Je hebt dat al een tijdje aangezien en je bent bang dat als hij zo doorgaat, de vriendschap van dat meisje spoedig bekoeld zal zijn en dat zou een zware slag voor hem zijn. Je neemt hem dus eens apart en vertelt hem over jouw zorgen. Is dat een goede daad of een slechte? De bedoeling was in ieder geval goed, maar of uiteindelijk het gevolg ook goed zal zijn, hangt in dit geval af van het karakter van je vriend. Ervaart hij jouw bemoeienis als vervelend en krijgen jullie ruzie, dan was de daad slecht. Is hij blij met jouw opmerkingen, dan is de daad goed. Jij kent jouw vriend goed genoeg om te kunnen voorspellen hoe hij jouw woorden zal opvatten - en blijkt hij anders te reageren dan je verwachtte, dan heb jij ook weer wat geleerd.

Of een daad goed of slecht is, hangt af van de gevolgen ervan. Het is niet altijd mogelijk van te voren te weten hoe iets zal uitwerken, omdat je niet altijd in de ziel van je medemens kunt zien en weten hoe hij iets zal opvatten. Of een **mens** goed of slecht is, heeft daar niets mee te maken: dat hangt af van zijn levensdoel. Iemand met een positief levensdoel kan een tijd lang negatieve daden verrichten en iemand met een negatief levensdoel kan een tijd lang goede daden verrichten. Niemand kan het levensdoel van een ander kennen; iedereen moet zich "behelpen" met de daden van zijn medemensen.

Degene die wapens maakt, verricht een handeling die net zo slecht is als de handeling van degene die een wapen gebruikt.

Degene die drugs verbouwt, verricht een handeling die net zo slecht is als de handeling van degene die de drugs vervaardigt, verkoopt of gebruikt.

Degene die geweld gebruikt, verricht een handeling die net zo slecht is als de handeling van degene die het geweld uitlokt.

Degene die een ruzie begint, verricht een handeling die net zo slecht is als de handeling van degene die daarop ingaat.

Wie een volk regeert en wetten maakt die het volk ongelukkig maken, regeert verkeerd. De regering mag nooit als doel hebben de economie gezond te maken; de regering moet als doel hebben het volk gezond te maken.

Ooit heeft de mens het geld uitgevonden. Inplaats van deze uitvinding ondergeschikt te maken aan het belang van de mens, heeft de mens zichzelf ondergeschikt gemaakt aan het belang van het geld. Men heeft zichzelf totaal afhankelijk gemaakt van zijn eigen uitvinding...

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Negenennegentig procent van alle problemen heeft als oorzaak de zucht naar geld:

Stel, dat we het geld opheffen. Artsen kunnen dan zoveel patinten helpen als ze aankunnen, want iedereen die dat wil, kan voor arts studeren. Ziekenhuizen kunnen alle apparatuur in huis halen die nodig is. Ziekenfondsen kunnen opgeheven worden, evenals verzekeringsmaatschappijen, banken, belastingsystemen en loterijen. Arme landen zijn er niet meer. Duizenden mensen kunnen hun krachten aan iets anders gaan besteden dan aan de instandhouding van geld. Ze kunnen bijvoorbeeld naar een derde-wereld-land gaan en daar helpen huizen te bouwen of waterleidingen aan te leggen. Er komt een enorme werkkraft vrij, die overal ingezet kan worden. Niemand hoeft zich meer te overwerken, want niemand heeft daar meer belang bij. Iedereen kan zijn energie gebruiken op de manier die hij goed weet te zijn.

Het is niet onmogelijk om het geld op te heffen, maar het is wel buitengewoon moeilijk. Het is bijvoorbeeld noodzakelijk, dat de hele mensheid gelijktijdig zijn monetair systeem afschaft. Wie denkt de wereld **alleen** te kunnen veranderen, is een dwaas. Pas als alle regeringen overtuigd zijn van het belang er van en als alle financiers bereid zijn, iets anders te gaan doen en als zó veel "gewone" mensen een nieuw leven willen beginnen, dat een volksreferendum een royale meerderheid haalt - wereldwijd - dan kan het pas, en geen seconde eerder.

Tot het zo ver is, zullen we ons moeten beperken tot onszelf. We zullen er genoeg mee moeten nemen, dat we alleen onszelf kunnen verbeteren. Daar hebben we trouwens voorlopig de handen vol aan.

Dat is goed.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

GODSDIENST

In alle kerken, tempels, synagogen en andere godshuizen wordt een deel van de Waarheid verkondigd. Omdat het maar een deel is en omdat niemand leider mag zijn over andermans gedachten, moet men ophouden te denken dat de Almachtige op die manier behagen schept in de mens. Wat in deze bijeenkomsten gebeurt, is zo vermengd met negativiteiten, dat niets ervan de Almachtige ook maar bereiken kan. Het zijn de Begeleiders van de mens, die de gedachten opvangen en de ervaringen van ieder mens persoonlijk regelen - wanneer de mens zich daar voor openstelt. Alleen wie zuiver is, kan zijn Schepper ontmoeten.

De onzuivere mens, dat is de mens in wie negativiteit is, is niet meer in staat de Almachtige te dienen. Niet met offers, niet met gebed, niet met goede werken, niet met goede bedoelingen. Alles wat de mens in dezen doet, verricht hij voor zichzelf. Hij leert er zijn levenslessen mee en hij vereffent er zijn karma mee; met zulke daden neemt hij zijn kleine stappen op de weg terug naar de volmaaktheid. Pas als de hele weg is afgelegd, kan hij zijn Schepper weer ontmoeten.

De weg terug is lang en moeizaam. Vaak wordt een stap vooruit gevolgd door drie stappen achteruit. Er is veel verdriet om ons heen.

Toch zou ieder mens de hele weg in één seconde kunnen afleggen. Wanneer hij beseft dat Jesus tweeduizend jaar geleden zijn schulden al betaald heeft, en wanneer hij beseft dat hijzelf sindsdien doorgedaan is met negativiteit te veroorzaken, en wanneer hij beseft dat de woorden: "Bid, en u zal gegeven worden," letterlijk bedoeld zijn zoals ze er staan - dan hoeft hij zich maar één maal te realiseren wat hij verkeerd gedaan heeft en hij hoeft daar maar één keer vergeving voor te vragen.

De mens is niet meer in staat de Almachtige te dienen, maar hij is wel in staat, zichzelf te reinigen. Daartoe is het goed dat er gebouwen komen, waar men in stilte kan knielen om zijn ziel te onderzoeken. Zo'n gebouw mag niet groot zijn. De ruimte voor de mens mag niet groter zijn dan vijf bij vijf meter. Er mogen geen meubelen of versieringen in zijn. Er moet alleen een dik tapijt liggen; de kleur doet er niet toe. Er mogen geen kussens of ander comfort in zijn; wie niet in staat is te knielen, mag gaan liggen. Aan twee kanten moeten er ramen zijn, waar gordijnen voor mogen hangen, maar gordijnen zijn niet noodzakelijk. De verlichting moet met gewone lampen gebeuren, maar wie dat prettig vindt, mag ook kaarsen gebruiken. In deze ruimte mag niet gesproken worden. De ruimte moet dag en nacht toegankelijk zijn, er mogen nergens sloten voorkomen.

Er moet een portaal zijn, waar men overbodige kleding en dergelijke kan achterlaten. Uit deze portalen zal niets gestolen worden; ze worden bewaakt door engelen.

Er moet een kleine ruimte zijn, waar een rustbank, een stoel, een tafel en een kookplaatje zijn. In deze ruimte is dag en nacht een priester aanwezig. Wie wil praten, kan daar terecht.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

De priester is iemand, die de weg terug al heeft afgelegd. Het maakt niet uit of hij een man of een vrouw is, gestudeerd heeft of niet.

De priester is er alleen maar om er te zijn. Hij luistert naar wie hem nodig heeft en als dat gevraagd wordt, wijst hij de weg naar het Licht.

Een priester spreekt geen oordeel uit, hij geeft geen raad, hij vergeeft geen schulden en hij legt geen boete op. Hij is er voor wie hem nodig heeft en hij is er altijd. Hij verricht zijn diensten in afwisseling met andere priesters, er zijn geen vaste werktijden. Hij verwacht geen beloning in welke vorm dan ook. Wanneer de priester alleen is, mag hij doen wat hij wil, maar hij mag zich niet zo in zijn bezigheid verdiepen, dat hij zich gestoord voelt als hij geroepen wordt. Hij draagt geen speciale kleding. Hij gebruikt geen vaste formules. Hij bidt niet met wie hem nodig heeft. Hij moet voorkomen dat er rituelen ontstaan. Hij bevestigt geen huwelijken en hij gaat niet op huisbezoek. Hij raakt niet betrokken bij de problemen die hem verteld worden. Wanneer hij merkt, dat hij aan een van deze eisen niet meer voldoet, legt hij zijn priesterschap neer. Niemand mag proberen hem over te halen, dit niet te doen. Alleen de priester zelf weet of hij nog langer in staat is, deze uiterst zware taak te volbrengen. Hij mag zich niet schuldig voelen, wanneer hij er niet meer toe in staat is, en hij mag zichzelf niet forceren om vol te houden.

Alleen wanneer de ruimte geheel leeg is, mag de priester er zelf neerknielen. Het is de priester toegestaan een betrekking uit te oefenen om in zijn onderhoud te voorzien. Hij mag gehuwd zijn en kinderen hebben. Zijn verleden mag niet beoordeeld worden door iemand anders dan hij zelf.

Wie de weg afgelegd heeft, kan priester worden, zodra hij dat wil. Niemand mag zijn toelating tegenhouden: oordeel niet.

Alleen wie de weg heeft afgelegd, is in staat toelating te vragen tot het priesterschap. Het is niet mogelijk, dat er ooit teveel priesters zijn.

Wanneer er te weinig priesters zijn, dan mogen de aanwezige priesters zich niet overspannen, maar dan moeten er tijden zijn, waarop er niemand aanwezig is voor wie praten wil.

Wanneer dit alles in acht genomen wordt, zal het voor de mens eenvoudiger zijn geworden, zichzelf te leren kennen en volmaakt te worden. Het is niet noodzakelijk, het kan ook heel goed zonder - maar het helpt.

Volmaaktheid wil niet zeggen, dat alle ontwikkelingen voltooid zijn en dat er niets meer geleerd kan worden. Volmaakt is degene die zuiver is, in wie geen negativiteit meer aanwezig is. Wie volmaakt is, heeft geen haat meer in zich, geen jaloezie, geen streven naar bezit of roem, geen zucht naar erkenning of rijkdom, geen depressie, geen fobie, geen oordeel over zijn medemens. Hij spreekt geen kwaad, hij doet alleen wat hij goed acht.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wie volmaakt is, kan gaan leren over de waarde van de Liefde en de toepassing daarvan in het leven; hij zal helderwetend worden en langzamerhand allerlei "para"normale eigenschappen geschonken krijgen.

Wie de weg terug tot het einde heeft afgelegd, kan zijn Schepper weer dienen, en weet hoe dat moet.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

DE SPRONG

Wat je ziet is niet altijd wat er gebeurt...

Wanneer je naar een fietser kijkt die zich van je verwijdert, zie je dat zijn voeten op en neer gaan. Je weet wel dat die voeten met de pedalen meedraaien en een cirkel beschrijven, maar van een afstand kun je dat zo niet zien - je kunt het alleen **weten**.

In de tijd dat men nog niet zoveel wist van de hemellichamen als nu, kon men alleen uitgaan van wat men zag gebeuren en zo conclusies trekken over wat men waarnam. Vanuit die waarnemingen werd de wetenschap geboren over (onder andere) hoe het heelal samengesteld is. Naar aanleiding van die gegevens werden dan weer andere conclusies getrokken; uiteindelijk was er een zeer bevredigende wetenschap ontstaan over de hemellichamen, hun onderlinge beïnvloeding en de gevolgen daarvan voor de mens. Zo ging men uit van een beurtelings stimulerende en remmende invloed van de planeten op de mens, door hun zichtbare voor- en achteruitlopende baan aan de hemel en men hield rekening met de kans van de (platte) aarde af te vallen wanneer men te dicht bij de rand zou komen. Het belangrijkste was echter dat de aarde met zijn bewoners het middelpunt vormde van de Schepping. Alle sterren en planeten - zelfs de zon - draaiden om de aarde, dus het was overduidelijk dat alles wat de Schepper gemaakt had, bedoeld was om de mens te dienen.

Wat gebeurt er eigenlijk?

De geleerden die hun ontdekkingen dat de aarde om de zon draaide en dat de aarde een bolvorm had, bekend maakten, werden zo goed mogelijk onschadelijk gemaakt. Zij veroorzaakten met hun inzichten namelijk niet slechts een vooruitgang in de wetenschap, maar ook een noodzakelijke omwenteling in het denken over de rol van de mens in de Schepping en de rol van de Schepper in het leven van de mens. Wanneer dit nieuwe denken door de kerk (het gaat in dit geval uitsluitend over de r.k. kerk van die tijd) officieel overgenomen zou worden, dan zou dat betekenen dat alles wat daarvoor gezegd was, een leugen zou zijn. Dat kon men zich niet voorstellen en dus bleef de aarde het platte middelpunt van het heelal en wie iets anders zei, kon de doodstraf krijgen.

Dat is alweer een heel tijdje terug gebeurd. Inmiddels heeft ook de kerk vastgesteld dat de geleerden uit die tijd niet dom waren en de meesten zijn postuum gerehabiliteerd.

Men moet dus oppassen dat men zich niet te vast aan zijn conclusies vastklampt, vooral niet, wanneer die conclusies getrokken zijn uit waarnemingen. In feite is het altijd mogelijk dat wat je gisteren zeker wist, morgen heel anders blijkt te zijn - doordat men op een andere manier is gaan denken.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

De cirkel

Een van de gevolgen van de ontdekkingen over de bouw van het heelal is dat we nu **weten** dat de planeten van ons zonnestelsel een cirkel beschrijven om de zon, terwijl we kunnen **zien** dat ze zich heen en weer bewegen tussen twee punten. Het is jammer dat de astrologie in de interpretatie van de invloeden die de loop van de planeten op het leven van de mens hebben, van dit nieuwe weten geen gebruik heeft gemaakt. Door vast te houden aan de gedachte dat de heenweg van de planeet een stuwende en de terugweg een remmende invloed heeft op een bepaald aspect van het menselijk leven, is men ook blijven vasthouden aan de tegenstellingen goed-slecht, mannelijk-vrouwelijk, hoog-laag en vooruitgang-achteruitgang.

Wanneer men ervan uitgaat dat een planeet een heenweg en een terugweg kent, is het heel begrijpelijk dat men zijn invloed respectievelijk als stuwend en remmend benoemt. Daaruit volgt noodzakelijkerwijs de gedachte dat er voor bepaalde ontwikkelingen beter en minder geschikte perioden zijn - en dat ondernemingen gedoemd zijn te mislukken, wanneer ze in een verkeerde periode aangevangen worden. Wij **weten** echter dat een planeet een doorgaande weg aflegt, volgens een vaste baan.

Laat deze gedachte even tot je doordringen: het feit dat wat je **ziet** iets heel anders is dan wat er werkelijk **gebeurt**, maakt dat hoogstwaarschijnlijk de gedachten over de zichtbare dingen niet allemaal kloppen...

De planeet in de cirkel

Het is nu even nodig een uitstapje te maken naar de astrologie, die van oudsher het de mens mogelijk maakt zichzelf en zijn medemens te begrijpen. Zolang de mens nog niet werkelijk volwassen is, dat wil zeggen: zolang hij nog geen inzicht heeft in het Geheel, is hij onderhevig aan allerlei invloeden die op hem inwerken zonder dat hij daarin kan kiezen. Freud is een van de eersten die in onze tijd het belang van die invloeden herkende en ze benoemde - en doordat ook hij nog niet volwassen was, zag hij niet in dat de mens daar ook afstand van kan nemen. Het maakt voor de werking van invloeden alles uit of de mens ze willoos (bewusteloos) ondergaat, zodat ze zijn doen en laten besturen, of dat hij ze relativeert. Wanneer hij ze relativeert, herkent en erkent hij de invloeden weliswaar, maar is voortdurend in staat ze toe te laten of af te wijzen.

Alles in de Schepping beïnvloedt al het andere; alles in de Schepping beïnvloedt al het andere op een specifieke manier; iedere invloed kent vurige en beschouwende perioden.

De planeten van ons zonnestelsel hebben een grote invloed op elkaar, zowel op het materiële als op het immateriële vlak. Reeds in zeer oude tijden heeft de mens goed opgelet en de combinatie gezocht van de gebeurtenissen aan de hemel met die op de aarde.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Zo heeft men niet alleen ontdekt dat een bepaalde constellatie van planeten steeds samenviel met of vooraf ging aan een bepaald soort gebeurtenissen op aarde, maar ook dat de stand van de hemellichamen op het moment van de geboorte van de mens heel veel vertelde over diens omstandigheden en mogelijkheden.

Hierbij ging men uit van wat men **zag**: de heen en weer gaande weg van de planeten aan de hemelboog, die hun beurtelings stuwende en remmende invloed uitoefenden op dat aspect van de mens waarop zij werkzaam zijn.

Nu wij **weten** dat er geen sprake is van heen en weer, maar van **doorgaan**, wordt het tijd dat we ons inzicht over die invloeden herzien. Iets wat een doorgaande beweging maakt, **kan** geen remmende invloed uitoefenen. Toch: vanuit ons standpunt ten opzichte van de sterrenhemel is er verandering waarneembaar. De enig logische conclusie die dan mogelijk is, is deze: de invloed van een hemellichaam is altijd stuwend, maar de stuwing vertoont verschillende aspecten.

Weer even terug naar het volwassen zijn.

Wie werkelijk volwassen is, kan afstand nemen van wat hem beïnvloedt; hij kan relativiseren. Hij is dus in staat afwegingen te maken, ook met betrekking tot (= in relatie met) zichzelf. Wanneer hij beseft dat een groot deel van zijn daden mede geïnspireerd worden door invloeden van buitenaf, kan hij die invloeden bestuderen en ervoor kiezen ze al dan niet te accepteren. Een werkelijk volwassene kan kiezen.

De invloed die de kosmos uitoefent op alles wat bestaat kent, zoals gezegd, verschillende aspecten. Twee daarvan zijn voor de mens traceerbaar - en voor de werkelijk volwassene hanteerbaar.

Je kunt die krachten het best formuleren als vernieuwend en beschouwend, wat inhoudt dat zowel vernieuwing als beschouwing gestimuleerd wordt.

Wie niet werkelijk volwassen is, ervaart de vernieuwende invloed als stimulans en de tot beschouwing nodende invloed als rem. In feite is hij als een kwal in de branding: hij wordt heen en weer gestuwd, zonder te kunnen willen ingrijpen.

Om werkelijk volwassen te worden is het noodzakelijk te durven relativiseren. Wie dat durft, kan het ook - het hoeft niet geleerd te worden, want het is in de mens "ingebouwd" als mogelijkheid. Ieder mens is het middelpunt van zijn eigen heelal: dat is een feit en dat kun je niet veranderen. Relativeren van dit gegeven houdt in dat je beseft dat ook je buurman, je vriend, je partner en wie je ook maar waarneemt, het middelpunt is van zijn particuliere heelal - en dat dat een **feit** is. Wie tracht iemand anders tot middelpunt van zijn heelal te maken heeft als enig resultaat dat hij zich opoffert en dat daardoor talloze problemen ontstaan. Wie het middelpunt van het heelal van een ander wil zijn, vergt in feite opoffering en veroorzaakt daarmee talloze problemen.

Wie relativeert, leert steeds beter de samenhang van oorzaak en gevolg te onderscheiden en die te accepteren.

Hij die werkelijk volwassen is, kan relativiseren en hij accepteert de gevolgen van wat hij veroorzaakt. Hij is dus wakker.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Het leven is een feest, vol mogelijkheden. De kosmos is zo schitterend georganiseerd, dat wanneer iemand een mogelijkheid niet opmerkt of negatief gebruikt (= misbruikt), er "automatisch" een nieuwe mogelijkheid ontstaat met nog sterkere impulsen. Toch, als eerste gegeven is daar de Vrijheid van de mens, die inhoudt dat alle mogelijkheden genegeerd en misbruikt mogen worden, zonder dat er wraak genomen of gestraft wordt. Alleen de impulsen worden steeds sterker...

Wie werkelijk volwassen is, is in staat zich onderdeel te weten van het Geheel. Hij is het middelpunt van zijn bestaan en hij weet dat hij zich in niets onderscheidt van al die andere middelpunten: hij houdt de kosmos in stand door er te **zijn**. Hij houdt op met wensen te formuleren, want doordat hij de kosmische invloeden hanteert, weet hij dat alles wat voor hem noodzakelijk is, hem aangeboden wordt zodra dat kan. Hij weet ook, dat zijn enige taak is: de Schepping te hoeden en ervan te genieten. Daardoor zingen de vogels speciaal voor hem, bloeien de planten alleen voor hem, is voor hem de mooiste muziek gecomponeerd - en wordt de zwaarte van het bestaan, die hij wel degelijk ervaart, niet door hemzelf veroorzaakt. Hij wordt wel geconfronteerd met de gevolgen van wat anderen veroorzaken, want hij is een medemens. De Schepping bestaat niet alleen uit bloemen en vogels, maar ook uit medemensen en niet iedere medemens, hoe geliefd ook, is werkelijk volwassen. Dat accepteert hij, al doet het vaak pijn.

Wie werkelijk volwassen is, is Liefde.

Astrologie, het weten met betrekking tot kosmische invloeden op het bestaan, kan een grote hulp zijn bij het proces van het werkelijk-volwassen worden. Het is daarbij de bedoeling dat er pas in de fysieke volwassenheid gebruik van wordt gemaakt. Wie voor een kind een horoscoop laat maken, overschrijdt de grens van karma: hij forceert inzicht in het karma van een ander individu - en dat is niet goed.

Wie echter zichzelf beter wil leren begrijpen, is zeer geholpen met een horoscoop. Dat een astroloog die zelf nog in ontwikkeling is daarbij minder van dienst kan zijn dan iemand die werkelijk volwassen is, spreekt daarbij vanzelf. Door te lezen en te spreken over de diverse invloeden op het eigen leven en het eigen karakter, door het zich realiseren langs welke weg men zijn ontwikkeling tot dusverre gegaan is, maakt men een begin met het relativeren van zichzelf - dat wil zeggen: men begint zichzelf te zien als hoofdpersoon in een verhaal dat niet vastligt. Daardoor wordt het mogelijk op een andere manier naar zichzelf te kijken en zichzelf te veranderen...

In dat proces verandert ook de relatie tot de medemens zodanig, dat ook die gezien kan worden als voortdurend (zij het vaak onbewust) kiezend mens, die bezig is zijn eigen toekomst en die van zijn nageslacht te vormen.

Het spreekwoord luidt: "Verander de wereld en begin bij jezelf." Op deze manier leer je niet alleen jezelf beter begrijpen, maar ook de rest van de mensheid. Je kunt natuurlijk ook de boel op zijn beloop laten...

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

De cirkel

Alles wat vorm heeft gekregen in de Schepping is omringd. Krachtlijnen omcirkelen al het geschapene in een voortdurende beweging die twee oorzaken heeft: het in stand houden van de vorm en het voorzien van energie van de vorm. Ook de mens wordt omcirkeld door krachtlijnen, waarvan sommige waarneembaar zijn en meridianen genoemd worden. Eigenlijk is er geen sprake van krachtlijnen maar van een krachtpunt, dat voortdurend in zeer hoog tempo om het lichaam draait. Iedere omwenteling ligt daarbij weer een fractie van ruimte naast de vorige, zodat het lichaam omgeven is door een bol van kracht.

Ook grotere vormen hebben hun "eigen" krachtveld. Ieder hemellichaam is omgeven door kracht, die opgewekt wordt door een punt van kracht dat razendsnel, zo snel dat het niet als punt te onderscheiden is, rondcirkelt. Daarbij zijn er twee gebieden die bij iedere omwenteling doorsneden worden: de noordpool en de zuidpool van het hemellichaam. Het schild van kracht dat door die beweging gevormd wordt, houdt de vorm van het hemellichaam in stand en voedt alle krachtvelden die zich daarop bevinden.

Het Heel Al is de Bron van al die energieën en houdt Zichzelf op dezelfde manier in stand: een punt van kracht cirkelt voortdurend, via een noord- en een zuidpool, om het Geheel heen en geeft zo de vorm eraan en aan al het gevormde dat er deel van uitmaakt.

Wanneer we in onze gedachten de snelheid van het punt van kracht vertragen en ervan uitgaan dat binnen het Heel Al alles al het andere beïnvloedt, kunnen we ons voorstellen dat de invloed niet alleen telkens vanuit een andere hoek komt, maar daardoor ook steeds een ander aspect van ons beïnvloedt. Wat we ons tot dusverre nog niet gerealiseerd hebben, is dat die wisseling van aspecten zo snel gaat, dat in feite ons hele wezen voortdurend gevoed wordt, in al zijn aspecten.

De keuze

Tot nu toe kende de mens in zijn leven slechts het kiezen tussen verschillende daden: doe ik dit of doe ik dat (of: laat ik dit of dat na)? Wat betreft de mogelijkheden was hij afhankelijk van wat "het lot" genoemd wordt. Wie een positief levensdoel had, zag andere mogelijkheden dan iemand met een negatief levensdoel; voor iedereen gold het streven en zoeken naar mogelijkheden om het leven zo goed mogelijk door te komen.

Wie echter in staat is zich te realiseren dat mogelijkheden niet gevormd worden door omstandigheden, maar dat omstandigheden gevormd worden door mogelijkheden, is ook in staat de mogelijkheden zodanig te beïnvloeden dat zijn omstandigheden veranderen.

Het bovenstaande vereist enige toelichting.

In de quantummechanica heeft men ontdekt dat proeven waarnaar gekeken wordt, anders verlopen dan dezelfde proeven waarnaar niet gekeken wordt. Dit is een verbijsterend feit, waar men nog niet goed raad mee weet.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wat in die proeven de verandering veroorzaakt is echter niet het kijken, maar de **aandacht** die eraan geschonken wordt. **Aandacht is de scheppende kracht van de mens**. Door de aandacht van de mens gaan zijn planten beter groeien, ontwikkelen zich zijn problemen en groeien zijn mogelijkheden. Alles wat aandacht krijgt, ontwikkelt zich!

Wie ergens bewust aandacht aan schenkt, beïnvloedt de richting van de krachtlijnen die zich in zijn buurt bevinden. Sommige helderzienden kunnen dit waarnemen: wanneer de aandacht van een mens zich op een voorwerp richt, stulpt de aura van die mens uit en neemt het voorwerp op in zijn krachtveld, ook als dat voorwerp zich op grote afstand bevindt. De enige voorwaarde is dat de mens er onbelemmerd uitzicht op heeft - er moet dus geen vensterglas (of een bril) tussen zitten. Aangezien het in dit voorbeeld om materie gaat, is het vrij gemakkelijk waar te nemen.

De kracht van de mentale aandacht, waarbij het fysieke zien niet van belang is, werkt op een subtieler en daardoor nauwelijks zichtbaar vlak. Mentale aandacht verandert de richting van de krachtlijnen die vanuit de kosmos werkzaam zijn. Aangezien alle invloeden stimulerend zijn, stimuleren wij de ontwikkeling van alles waar wij over nadenken. Niet met piekeren of mijmeren, dat zijn bezigheden van het brein die alleen maar energie kosten en verder niets "opleveren".

Rudolf Steiner heeft een boek geschreven over de kracht van het denken. Hij maakt daarin onderscheid tussen werkelijk denken en dat wat de mens over het algemeen denken noemt: het werkelijk denken is scheppend en veroorzaakt iets wezenlijks in de wereld.

Ook het werkelijk denken kan zowel positief als negatief gebruikt worden. Wie diep nadenkt over een aspect van de ellende in de wereld, veroorzaakt de ontwikkeling van die ellende - hij vergroot hem. Wie diep nadenkt over de manier om (een bepaald aspect van) de ellende in de wereld op te lossen, veroorzaakt de ontwikkeling van die oplossing! Wie werkelijk wil bijdragen aan het verbeteren van de toestand in de wereld doet er goed aan zijn aandacht te richten op de mogelijkheden die er al zijn, zodat die mogelijkheden gevoed worden en zich kunnen ontwikkelen.

Wie niet volwassen is, kan in zijn onschuld vreselijke dingen veroorzaken. Hij kan bijvoorbeeld bedenken dat oorlogen bestreden moeten worden met een "vrede"leger...

DE KRACHT VAN POSITIEF DENKEN

Wat is werkelijk denken?

Wie nog nooit met zijn voorstellingsvermogen gewerkt heeft, al is het maar wegdromend tijdens een les, kan nog niet echt denken. Wie wel ooit iets in beelden bedacht heeft, kan dat wel. Helaas is de mens niet altijd bereid te doen wat hij kan en is geneigd tot nalatigheid op geestelijk gebied. Dat begint al bij zijn opvoeding: wie herinnert zich dat zijn ouders hem geleerd hebben diep na te denken?

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Iedere mentale vaardigheid is het gemakkelijkst in de kindertijd te leren: een kind wil leren, het wil groot worden en probeert in alles zijn ouders te evenaren. Het is bereid in alles zijn ouders te gehoorzamen, wanneer zij hem daarbij vertellen dat hij daar "groot" van wordt. Wat is het dan jammer dat een kind zoveel verboden wordt omdat hij er nog "te klein" voor is. Je hoeft een kind alleen te verbieden wat hem in gevaar brengt; de rest kun je hem vertellen. Laat hem niet alles zien, want dat beïnvloedt teveel zijn werkelijkheid. Vertel het maar, want dan kan hij erover nadenken. Een kind is niet in staat zichzelf door zijn eigen gedachten schade te berokkenen. Wat hem wel beschadigt is wat hem getoond wordt. Iedere vorm van geweld in beelden, of het nu een opstootje op straat is dat hij toevallig ziet, of een sprookjesfilm op de televisie - beelden zijn voor een kind de werkelijkheid en beïnvloeden zijn geest. Je kunt een kind met een gerust hart over de oorlog vertellen of een sprookje voorlezen: hij vormt daarbij zijn eigen beelden en die kan hij hanteren. Pas als er illustraties bij komen, ontstaan er moeilijkheden.

Wie in zijn jeugd niet zijn gedachten heeft leren hanteren, heeft oefeningen nodig. Die oefeningen zijn voor hem moeilijker naarmate hij meer beelden voorgeschoteld heeft gekregen in zijn jeugd. Wie opgegroeid is met de televisie en met stripverhalen, is als iemand die aan de olympische spelen wil meedoen, terwijl hij zijn leven lang op bed gelegen heeft: hij moet nog wat oefenen voordat hij kans heeft op resultaat.

De eerste oefening bestaat uit het trainen van het waarnemingsvermogen. Je begint met een kamerplantje: kijk ernaar en denk na over wat je ziet terwijl je kijkt. Doe dat dagelijks en neem steeds hetzelfde plantje, zodat je ook kunt nadenken over de veranderingen die je ziet. Wanneer je zover bent dat je een kwartier lang nadenkend over het plantje ernaar kunt kijken, dan ben je in staat om ook over andere dingen na te denken. Of je het ook doet - daar ben je vrij in.

De tweede oefening heeft betrekking op ontwikkelingen, dus op dat wat nog niet gebeurd is. Je neemt een aspect van je eigen toekomst en probeert daar in beelden over na te denken, zonder dat je gedachten afdwalen. Bedenk, dat inmiddels de mogelijkheid aanwezig is dat je denken kracht heeft gekregen, dus bederf je toekomst niet met sombere voorstellingen!

Voor deze oefening geldt geen bepaalde tijdsduur om vol te houden. Het gaat erom, dat jij bepaalt waar je aan denkt; jij moet de baas zijn over je gedachten - en niet andersom.

De derde oefening betreft het loslaten van je gedachten. Het is een noodzakelijk vervolg op de vorige oefening, want als je niet in staat bent je gedachten los te laten, kun je ze ook niet hanteren. De beginfase van deze oefening moet heel erg gestructureerd zijn, anders kun je net zo goed een stripverhaaltje gaan lezen.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Je neemt drie onderwerpen waar je over wilt nadenken. Schrijf ze op! Dan ga je een eind wandelen - je laat je spiekbriefje thuis - en al wandelend denk je een voor een de onderwerpen door. Al denkend vergeet je niet om naar de dingen te kijken die er te zien zijn en je te realiseren wat je ziet. De kunst is nu dat je steeds weer met je wil naar het onderwerp van je gedachten terugkeert wanneer je - ook met je gedachten - je omgeving hebt waargenomen.

Deze laatste oefening blijft je hele leven belangrijk, als je tenminste levenslang toegang tot je eigen gedachten wilt houden. Tenzij het fysieke brein ziek wordt, kan de mens slechts dement worden, wanneer hij ophoudt met denken! Ziekte van het brein kan vaak voorkomen worden door veel water te drinken en aangezien water de grootste leverancier van onze energie is, is het een goede gewoonte om er zoveel mogelijk van te genieten.

Het positieve denken

Wie de baas is over zijn gedachten, is volwassen. Hij kan zijn brein hanteren zoals hij gereedschap hanteert en net zoals een zaag niet zonder de wil van zijn hanteerder zaagt, gaan zijn gedachten er niet zonder zijn wil vandoor. Natuurlijk is het af en toe heerlijk om wat weg te dromen, maar het is heel vervelend als je daar niet mee kunt ophouden wanneer je dat wilt.

Wie werkelijk volwassen is, kan alle krachten die hem ter beschikking staan, hanteren. Dat wil niet zeggen dat hij naar believen zijn omstandigheden kan veranderen, maar wel, dat hij er invloed op kan uitoefenen. Hij kan onderscheid maken tussen positief en negatief in zijn daden - en ook zijn gedachten kunnen daden zijn als hij dat wil. Zijn Vrijheid is totaal: hij is niets meer verplicht. Hij heeft geen wensen meer, want hij is in staat het heden te accepteren zoals het zich voordoet. Al zijn daden zijn gericht op het hoeden van de Schepping en het genieten ervan en doordat hijzelf bewust deel uitmaakt van de Schepping, komt hij niets tekort.

Het kan voorkomen dat er oorlog uitbreekt. Wie werkelijk volwassen is weet dan dat de keuze niet is: doden of gedood worden, maar: ben ik gedwongen negatief te handelen of niet? Wie zich onmogelijk kan onttrekken aan negatief handelen is welkom Thuis.

De sprong

De weg van de minste weerstand is geplaveid met goede voornemens en leidt langs een neerwaartse spiraal naar karma en reïncarnatie. Wijsheid ontstaat op die weg niet, er ontstaat alleen eindeloze herhaling van steeds weer dezelfde mogelijkheden die steeds weer niet benut worden.

Wie die spiraal wil verlaten, is genoodzaakt een sprong te maken: van "je weet wat je hebt en niet wat je krijgt" naar: "wie niet waagt die niet wint".

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Het is een geweldige sprong, die je zekerheden totaal wegvaagt. Je leert opnieuw denken, opnieuw waarnemen, opnieuw leven... je wordt een nieuw mens. Door de sprong in het ongewisse verbind je je met de cirkel die gevormd wordt door de kosmische kracht, zodat je op een steeds hoger niveau ontwaakt.

Aanvankelijk doet de sprong voornamelijk pijn - de pijn die je lijdt door het onbegrip in je omgeving, waardoor je steeds eenzamer wordt. Dan echter ervaar je steeds intenser de vreugde van de verbinding met de Oorsprong, die ook het Doel is: de cirkel. Je wordt steeds meer bewust van de opbouw van het Geheel en jouw plaats daarin - en uiteindelijk ben je wat je altijd al geweest bent: het middelpunt van jouw heelal. Er is echter een groot verschil met toen je de sprong nog niet gewaagd had: je straalt.

De cirkel

Wie een cirkel ziet, ziet materie. Een cirkel is vormgegeven harmonie, uitgedrukt in materie. Een cirkel is beweging in rust en zowel de rust als de beweging vergroten de harmonie van het geheel.

Alle beweging, alle stuwkracht, alle dynamiek en alle vrede is uitgedrukt in die ene vorm: de cirkel.

De naam van de cirkel luidt: AMEN.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.